

خویش بین بین

دیدگاه

در جامعه، کم نیستند انسان‌های بدبین و بدگمان که به همه‌ی مسائل از قبیل مسائل اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و حتی عاطفی با نگاه بدینانه‌ای به رنگ سیاه یا شاید خاکستری می‌نگرند. این گروه از انسان‌ها به هر پدیده‌ای با «سوء‌ظن» نگریسته و هر رفتاری را زیر سؤال می‌برند. آنان دراصل، با این «حس بدینی» و کج‌اندیشی، هم خود را آزار می‌دهند و هم اطرافیان از رفتار و دیدگاه آنان رنج می‌برند.

براساس علم روان‌شناسی، این رفتار، یک نوع بیماری است که البته خود فرد بدبین، به هیچ وجه به چنین چیزی اعتقاد ندارد.

انسان «بدبین» بر فکرها و دیدگاه‌های خویش اصرار می‌ورزد و کمتر کسی می‌تواند او را از آن حالت خارج سازد.

به طور معمول، «بدینی» در مردان بیش‌تر از زنان دیده می‌شود. «دکتر افسین یدالهی» در این باره می‌گوید: «در میان مراجعه کنندگان ما کم نیستند زنان و مردانی که از بددلی و محدودیت‌های غیرمنطقی ایجاد شده توسط همسرشان گله‌مندند. برای نمونه، اگر نگاه عابری در خیابان به طور اتفاقی با نگاه همسرشان تلاقي پیدا کند، همسر او باید ساعت‌ها پاسخ‌گوی ارتباط نداشته‌ی خود با آن عابر باشد.»

خوشبین‌ها، دو برابر بدبین‌ها عمر می‌کنند!

نشانه‌های بدبینی

چک کردن پی‌درپی، بازخواست مکرر و غیرضروری، محدود کردن شدید فعالیت‌های همسر به طوری که استقلال شخصیتی او تحت تأثیر قرار گیرد و غالب بودن فضای «سوءظن» در رابطه با او، نمونه‌هایی از این گونه رفتارهای است. از سوی دیگر، برخی افراد در مقابله با چنین ویژگی‌هایی در همسر خود، اقدام به لج‌بازی و حتی تحریک حساسیت او می‌کنند به این امید که او از این فکرها و رفتارها دستبردارد؛ در حالی که این اقدام‌ها، به هیچ‌عنوان درست نیستند و باعث تشدید «سوءظن» و متشنج‌تر شدن وضع موجود خواهند شد.

آیا خوشبینی و بدبینی با طول عمر در ارتباط‌اند؟

دانشمندان هنوز در پی اثبات این قضیه هستند اما دلیل‌های زیادی وجود دارند که نشان می‌دهند انسان‌های منظم، بایات، اجتماعی و خوشبین، خیلی کمتر از افراد تنها، بدین و ناراضی از زندگی، در معرض ابتلا به بیماری‌های مختلف و درنهایت، مرگ قرارمی‌گیرند. پژوهش‌ها گویای این مطلب‌اند که «خوشبینی» در زنها، زندگی طولانی‌مدت را برای همه به ارمغان می‌آورد، هرچند آن را تضمین نمی‌کند.

مرکز مطالعه‌های پژوهش‌گران «مایبو»، ویژگی‌های اخلاقی و زندگی گروهی از افراد را مورد بررسی قرار دادند. افرادی که به عنوان «خوشبین» نام‌گذاری شده بودند، نصف افرادی که «بدبین» با تلقی از هر دو بودند، به مرگ‌های ناگهانی دچار شدند. همچنین این افراد با افزایش طول عمر، مشکل‌های کمتری در مورد سلامت فردی خود پیدا کردند. محدودیت‌های شان کمتر بود، دردهای کمتری داشتند و با انرژی بیشتری زندگی می‌کردند.

پژوهش‌گران معتقدند احساس‌های منفی گرایانه و بدبینی مزمن، باید به عنوان عامل‌هایی در افزایش بیماری‌های قلبی در نظر گرفته شوند. بدینی، عصبانیت و نالمیدی‌های مزمن، منجر به مصرف دخانیات، استفاده از نوشیدنی‌های الکلی و غذایی نامناسب می‌شوند. یک فرد خوشبین، با اراده‌ی محکم‌تری، قدم در راه ترک عادت‌های ناشایست خود می‌گذارد و سعی می‌کند به هیچ‌وجه به آن‌ها معتاد نشود.

خوشبین باشیم، زیبا بیندیشیم و خوب زندگی کنیم

«خوشبینی»، یکی از فاکتورهای مهمی است که باید زمینه‌ی رشد و شکوفایی را برای آن فراهم آوریم. یک فرد «بدبین» نیاز به شادی، خوشحالی و فکرهای مثبت دارد. اگر خواستار عمر طولانی به همراه سلامت و آرامش کامل هستید، باید به راستی بیندیشید تا چه حد خوشبین یا بدبین هستید. هیچ وقت برای تغییر و تحول دیر نیست. همه‌ی ما می‌توانیم از زندگی، لذت ببریم.

به راستی اگر انسان خوشبینی نیستید، باید تمرین کنید و بیاموزید که همه‌چیز و همه‌کس در اطراف تان تیره و تاریک نیست.

ناهید سادات حیاتی

آیا «بدبینی» و «خوشبینی» از دوران کودکی شکل می‌گیرد؟

«خوشبینی» و «بدبینی» با ما از دوران کودکی رشد می‌کند. برای نمونه، روان‌کاوان عقیده دارند در دوران تولد و یکسالگی به بعد، «کودکان باید اعتماد را باید بگیرند». درواقع، افرادی که اعتماد به نفس پایینی دارند، افراد بدبینی خواهند شد. اگرچه این موضوع می‌تواند زمینه‌ی ژنتیکی هم داشته باشد. شخصیت هر فردی با ویژگی‌های اخلاقی خانواده، به خصوص پدر و مادر و آنانی که با کودک در ارتباط‌اند، شکل می‌گیرد. وقتی مادری با آغوش‌گرم، مهربان و صمیمی، کودک خود را بزرگ می‌کند، کودک احساس می‌کند مادر به او علاقه‌مند است و حامی او می‌باشد و اگر این ارتباط مادر و فرزند، به همین شکل ادامه پیدا کند، این کودک در آینده با اعتماد به نفس بالا و خوشبینی به زندگی ادامه خواهد داد. عکس این قضیه هم صادق است یعنی اگر مادر، بداخلان و سردد باشد و فرزند را با صمیمیت در آغوش نگیرد، کودک احساس نالمنی می‌کند و درواقع، این شروع یک «بدبینی» است و هسته‌ی اولیه در شکل‌گیری شخصیت اöst و هسته‌های بعدی در سال‌های آیینه شکل خواهند گرفت. همین کودک وقتی بزرگ‌تر می‌شود، هنگام بازی، در ارتباط با فامیل، در اتفاق‌های زندگی، تشویق‌ها و تنبیه‌های اطرافیان، بدبینی و خوشبینی اش رشد می‌کند.

در اصل، خوشبینی و بدبینی، یک زمینه‌ی ارشی است و زمینه‌ی تربیتی و مسائل اکتسابی نیز در آن تأثیر دارند. برخی اتفاق‌ها، در بزرگ‌سالی هم می‌توانند ما را که تا دیروز، فرد خوشبینی بودیم، بدبین کنند. ما واژه‌ی خوشبینی را در ارتباط با واژه‌ی اطمینان و اعتماد، بررسی می‌کنیم و می‌گوییم: «هر فردی که اعتمادش بالاست، خوشبین تر است.» یعنی هر کس بنا به شخصیت درونی اش، حس خوشبینی و بدبینی اش تغییر می‌کند. درواقع، اگر فردی زمینه‌ی ارشی خوشبینی را نداشته باشد، به

